

السان! ایسونا وقت اٹ

کہ اسے انسان تو کف عہدہ ایلو ع آک ہجو علاقہ غان بندر میرہہ اگرہ
کسفک۔ گویا اسرائیل نا کاریم نا بندش ہم عذاب نا دروشم ائی بریرہ
زمواری ع ہم اینونا زالم آ انسان ہر فیئہ
ولے داسو چپک کہ اخرا ای انسان آتے
کسفوہ ولے اسے ای ہم کہوہ
(چاہے کسفگو ای پالپ اکسہو) کاوہ۔
نئے ہم قبر ات بندی کنگک کئے ہم
سوال جواب نا مرحلہ غان دتوئی تمک
نکے ہم جہنم نا سزاتے سہوئی تمک گویا
ارین.....؟

۱۔ انسان قبر بے اصل اُست آن درینے ۔ انسان آ لازم بو کہ انسانیت ع پھیرے
ہر انسان ع ہندن کشف ذککہ اس تینے ٹی وایلو یوان آ تئیں فرق ع پھیر
معمولی کاریم اس کے ۔ اللہ تعالیٰ مرے ۔ جنگل نا ماحول و زند ع تینا
قرآن مجیدی فرمائیک ہرانا مقبوم وا عادت جو کپ بلکہ اللہ انسان ع عقل و
وٹ اس ع کہ ہر است اسد انسان ع ہوش نا خولہ کرینے بو گڑ انسان اتنے
باق قتل کرے گو یا اول انسانیت قول تینے گرانی نامہ ع غائب الگ ارے ۔
قیمت نادے ناخلس ع اُست آن کرے‘ ۔ دروک آ انسان ایوتیکن وایلو انسانیت
خون اس مرک بو مو علاقہ نا غار بھلو کن وہال جان جوڑ سٹے ۔

☆☆☆☆☆

ہمو جوڑ کر وک آ قبرستان الی کڈ کریز پاک انگار زمین آ کورہ کنگنا نے
گڑا اکل خاوشی کری کر تن تینا دشمن ء ولے نی گنگ آس ایت کپیر: اینو نا
نیست ونا پور کرین اوخسر ہر بلکر تینا غیرت مندرا گالبلک شید مسٹر ولے نی
آر انا کڈ ہار نار۔ اصل دا کوک آک تو تینے ڈکس آخرنا بلوچی آ غیرت ہرا
تینا اصلی آ دشمن آ جلیو کتور ولے ای مس کہ اونا داواہ ءیکہ۔
واقفرت ناظہار ء اصل دشمن آ جلیو آخرنی آنتے داخل غور مسوس کہ نامہ
وطن نازی آ خاخرناہر متلک نارس زمین اس خنات۔

زند آں مست مرک

حفظ بلوچ

اُس گرائیکر مرک جوان ۽ زنده
مگنک ناھندار فیس۔ داسوال آتیا
پداری سوچاٹ اگدوگ اگکاچنک تینا
دش ۽ پُہ مگنک ۽۔
اوک جنگ انا میدان آ سر مسو۔
اوک جنگ انا میدان آ سر مسو۔
وے نی ۽ خبر تینا دخت ۽ سنگت
آ توں فضل خوج کنگ اُس۔ گرائی
کوک آ توں ثار اُس ایتنے کہ زندانی
ناچو کڑاں متو ایتنے کہ کنا زندگی
خاچک وکنگ اٹ تیرس ای بندا
سوچاٹ کہ کنا چن ودی مگنک آن
مُت کوک آ توں ثار ۽۔

”داسہ بیہنگ مر“
 ”ایک مغر، فی نیون کیسہ“
 ”گڑا ای امر کیو؟“

وخت اس نیاڑی ست مس، ژند مس،
 زینہ دمدرینگا، اودے الا تیتہ مرینے،
 ولے نیاڑی داسا کرے نت دوخلگ بنا

تغ آن مُست

کئے، زینہ ءِ وکرمہ گرسہ گٹ
 چوٹنگ کرمہ غٹلو ترسہ قن البتو۔
 اسرار وداہل توو چک ونازمس، دابل
 اینا پڑہ غاتے، اے ہل دانا دوتے، دا
 ایسے وکرمہ ایت۔ اے دادے وکرمہ ایت
 داتے ایڑا ایت او دادے کیرس ہرس، ہمو
 ہلگ، توٹنگ، ٹنگ، خوٹنگا، ایٹنگ
 چوٹنگ، غٹلو، گٹ، بک، گر، ٹب، وداد
 واید، اسرار وولدا ہلزم آک مدد یگاڑ
 ژند مسر، نیازی تیتے بے، مریتے، سرتو۔
 زینہ ہم ژند موسس او تیتے او پناہ نہاد
 بے مریتے۔ جوان ع ساعت اسے آن
 پد نیازی پداست کرے تیتے لیٹے زینہ ءِ
 خب شاعا پلٹ، ہمدن جوان ع ساعت
 اس اوٹک مہر مابت ناخس شخص وطلوت
 کر پیاست ایلاڈ لپار لپار گودی پارے۔
 ”گڑا ایت؟“
 ”گڑا... نیکتے ق حرام ءِ“

پونس عزیز مینگل

اسمہیت اس داہم اکر کردہ نا غٹ
 حاصل آن زوت متاثر عروک ا طبقہ
 فکر آک اریر۔ منتے کہ قلم کار اسٹ
 تیتیا ذات یعنی است اتہنا نا خا خرائی
 لمبہ بلکہ کانک۔ ایلو تیتیا ذات آن
 پیش یعنی تیتیا دامون اییون نا خا خرائی
 شکہ کانک۔ ہرا خا خرا نیام ائی توک
 آ انسان ہرہ شاعر وادیب قلم کار آک
 اریر ہرا فنا زندا انسانخت زندا جہد
 کوشت ہرہ انسان ء انسانیت نامہ ء
 انگ نارے دا خاکہ لوک انسان ء
 انسانیت آ گراہ کیر.....

اگر ایو پگہ پن تنہا علاقہ، صوبہ ملک یا مکمل خطہ فا نظیر شاخین تو اسٹ ٹکر مریک کردانت مٹکت ائی ء۔ ہر علاقہ کمال ہد اسکان رینیک ائی کس ء۔ ایو ہمو علاقہ فی انسان خوار ذیل، قتل و غارت گری نا گواچی ء ہر علاقہ فی اسہ وخت اس مہر و مات کس ایو پگہ دروغ، جھوٹ، لاچ، مکرو فریب، دزی و ولٹ پیل ہر جا ء۔ ہندن لنگک ائی ء کہ شعور اسل ختم مئے بلکہ لاشعور و حلیات نادور علاقہ ء یو پو کنگ ائی ء۔ نفسیات کشش آن دماغ آک چک دناڑ تا گواچی ء۔ ہر اسٹ ایلو ء شک انا گہ فی بٹگ ائی ء کڈن معف کرے نینان اس رسیف ء اعتبار نا اسل یون ہو گئے۔

اگہ لس دادورانی ہم لس ءِ جوانی ناہیت

ای بڑے نامزدگیر نامز خواہنگ آن کہ دا کوک اگا چناک دشمن ء انت
پدیتنا سنگت آتون متنگ نارادواٹ چارہ۔
پیش تہماٹ ہمو کئڈ ارای مٹ کہ ولدا ای سوچ کریت نما دشمن دیر ء وا
ہراؤنن بن ہڑے توسہ مجلس کریرای خشت آک بندغ افس نم اوٹنے
مون مسق ہندہ کرائی خناٹ کہ گڑاس خلیہ ۔ است اس کنے پارے استختر
چنا گوازی کنگاہ اٹسٹر ۔ نے خراف نا دشمن دیر ء ون چانہ وا
وہقان گڑاس نا تاوادی ٹی کٹر گڑاس خشت آک بندغ افس ۔ وے ناٹے
نا تا تیرہ ریبی (غلیل) کٹر ۔ ہندن موناٹ نا اصلی آ دشمن ء نا دشمن
لگا کہ ایو دا چناک تین پتین جنگ ہمودے ہراست نا بیہرہ نواب اکبر
لگاوی کا دواقتا خیر ء کیو دخت اس خان بکٹی ء شہید کرے ناٹ کا مڈر نواب
ایو ک آسمرٹ اوہقان ارفیت کہ بالاچ خان مری غلام محمد بلوچ ء پتین
نم ایو داٹ ورہ (غلیل) آتے چندری بلوچ آتے شہید کرے ناٹ دشمن
انگن ایسٹرے تو کنے پاریر نی ہمودے ہرا ناٹلم ذکر مجید وادنا الیو
ہندا رے داس تول نہ بانہ ۔ سنگت آتے فغواہ کسے ۔

ای ہموئے ٹوٹے شوک آ خنات
اوکھ گزاس قبر ہم جوڑ کرینو زرس
اویا ریک اسے نازی آ گزاس خشت
تخنائو ای اوھقان سوچ کریت کھنمدا
قبرا آتے خنتے جوڑ کھنمدا وریک انا
زی آ خشت آتے خنتے خنمدا
اوھقان اسٹ اس کھنمدا پارے دا قبر
آک ننا دشمن تا و وریک انا زی
اوقھن تینے اس قدر رنی و دشت اس
کس او پارے بن اس دھنمے تا کھنمدا
اوقھ زندہ اچھو خنتے کھنمدا کھنمدا
نہ ہر دے لولئی پارے کھنمدا بلوچ اس
غیرت مند قوم نے اوتینا لٹ ویر
چھوخت اس معاف کیتے نہ تینا
شہید آ دتر تے تینا اہلم تا لٹ ویتنا
اچھو تا مہار اہلم معاف کیتے۔

تنہو آ خشک آک ننادنن کو تو ای ہنداڑتون اوارای خناٹ کہ ہم خشت
 اوقا ورندي بکٹ بھاز فریشان مٹ آتازی آ جہو کریر کل آ تاکر کل کریر

اودے آ آ راعا بسوس۔ اُرائی پنگ آ
 آکڑ شاک اسات ہر سر کرے۔۔۔۔۔
 کلڑ ناٹو ویدیرا شکر سر کرے اونا باو دوک
 لغوشٹ بلکہ کریر۔
 ☆☆
 ارغ ویدیر کشا ڈال کشا اوفنے بانے۔
 فرخچن اپن دیر ولسلا دہرنے۔ بس
 بوڑے اونا خوک آ سختتا۔ کرار کرار آ
 ”انت کیر؟“
 کنگ کنگ کرے۔ کنگ کنگ اٹی
 ”کنے بق بک“
 اودے ہر سر کریر۔ گودی چپی خاچوک
 ”خن تے ترک۔۔۔ بق بریک نے“
 ”وس کرٹ۔۔۔ لے بق بک“
 کس کرار کرار دم کلڑا کر۔

اور اے گلنگ! مون دو کرے دمان تے ”گھڑا؟“
 برک خلك ساف كرے، اس اونا پهناد آ
“
 خاجا، ولے تق بتوتے۔ خن تے ”آ خا اوئے۔“
 دمدر، تنك و تق كن مجبور كر فلك نا خيال
 اس اونی وی نا بنن ء خلك۔ ”سهارا،“ ئی ”فی انت پاسه؟“
 وی پئیل آ فلم اس چلیگا لك۔ ونا و مار
 اس اونا زبیا مسر اس اسف ایلو تون
 ”ای دزی كهئف“
 ”گھڑا دیرے؟“
 مبر و مات كیره۔
 وناظهار خان اونا تق بترزا۔ اوتیا پهناد آ
 ”هجو لك آ بریک“
 ”آ هجو هفته غابره یا بدره برے
 خلكو آ مسر آن زبیاكس اونی وی نا بهت هبواست ء“
 مسر آن زیات تینیا پهناد نا مسر ء مبره
 ”فی خبیه مفیه۔“
 كرے۔ اونا جان نا اسامه بند ء اسامه
 شیخ ء مبره كرے۔ اونا چو غاتے اونا
 پشیانی ء اونا روكا تے اونا خن تے“
 ”بریک۔ اودے گرام كریكس؟“
 ”اب باس ء چوڑے،“ لچ، مگو لچو ء اسه
 ”داب چاٹ۔“

س۔ شیطان ناعدہ ہا کر فیکر دھوکو
 ۱۔ سرب ۲۔ ایمان اتیرو آک شیطان
 ۳۔ سرپرست ۴۔ ہنوں گراہ تا ہم
 ۵۔ سرپرست ۶۔ فضول خرچی کرک
 ۷۔ آک اوٹا ابلک ۸۔ بھار آک اوٹا دھوکا
 ۹۔ ہیلک ۱۰۔ بھار آک اوٹا دھوکا
 ۱۱۔ محفوظ مریر ۱۲۔ ہوا انسان آک
 ۱۳۔ شیطان ناعدہ دیرہ اوٹے کن جنم
 ۱۴۔ کڑا انجن ۱۵۔ اوٹا دھوکا
 ۱۶۔ ہمیشہ شیطان ناچار ۱۷۔ شیطان
 ۱۸۔ ہر اسارہ ٹی آک ۱۹۔ شیطان
 ۲۰۔ بھگت ۲۱۔ دھوکا تنگ

میںیں سجدہ خان الکا کرے۔ ولد آدم
 ء جنت آن کشے۔ شیطان گندی
 زخار بنی ناکند آ دعوت ترک ارے۔
 شیطانک جادو ء ایجاد کریرے شیطان نا
 و خلکو آ اڑی مرک۔ اوانگنی ہماز
 ء غراب ء سنگنی کسے۔ او گیرام ائی
 انا اعامت و فرماہر داری
 ء جن انگا شیطان تیان آ آخرت
 و او تیکن دوزخ نا
 شیطانک سرائخو ء۔ شیطان انسان ء
 کافر کنگ آ انکار کنگ اٹ کافر
 شیطان مردود ء۔ خاخر
 آن ودی کندکنا ء۔ او اپوت ء
 آ زمانش ائی جتلا کرے۔ آخرت ائی
 وانا پیرودی کنگ آ انسان پیشوان
 مرک۔ اللہ نا چیدہ و دوست آ بندغ
 ء تیا دناوس چلینک۔
 ہر انسان تون شیطان اس ارے ہماز
 آ تیشی شیطان مرک۔ کافر و منافق
 ک شیطان نا فکر۔ شیطان ء اللہ

پارے۔ وہ راستہ تا ناکاریم جتا۔ علیہ السلام
 کہ اوتینا کارندہ غاتا کارگزاری و ہم
 تک۔ چاہل زواس شیطان تا جال انی
 اسپینک۔ طہارت ووضو شیطان
 سوسو شاعنگ کن کوشت سیک۔
 عبادت گزار آتے رکاری آ آمادہ
 یک۔ توبہ کنگ انی مے شاع۔
 اللہ تا رحمت آتیان نامیدی ودی
 یک۔
 خرائی وعا کہ اللہ تعالیٰ شیطان تا مکر
 غریب آتیان ہر مسلمان و امان
 خ (آمین)

☆☆☆☆☆

چنکا اہلم منہ و مُست فوت کرے
ہر اہم شاد و لاک اودے ڈاکڑ او دیر تو
ڈاکڑ پارے دا چنکا بیگنی آن سکے۔
من تو تینیا نگڑی ءِ سہان او چنکا سنگ
الہ عاک ہموئے سلیمرے آن بھلا
ایک ہر اہم اہلم کے اوغر توای او فتنے
تقلی ترسہ او فتنے پاوہ چپ کیو لے ای
نیٹ او قیان مُراوہ اسر کنڈ اسے آ
ووغہ امرنے آ داو یک بُرنے آن
پریس اٹ چنکا اہلم چنایا بکھ او
الہ غانا ڈس اف کے زندہ عیاو او فتنے دیر
تس۔ اوک ننے پار نم ہنہ من
سہا درتے تینہ خدایا یک اوک ایڑے
انت حال ائی ء۔
ابیت اتون او ناخن تیان نوکاپ اس
ہوگ ءِ شروع کرے کن خا تیان ہم
نو یک آک وہا ای بس اسناپ آ سر
سٹ اوکے آن موکل کرے۔
☆☆☆☆☆

بلد نامہ ہند میں مسک کو اونا نکلا کر گوشت کے
سٹرے والے داسروں سے سڑھ کر پدا رانی ہفت
کئی چھری پر بگاڑ کر کنا سٹ خوش مس
اٹھنے کر کنا بلہ ہر وخت اودے ہفت کر یکہ۔
لڑائی اونا خیالدار ے و فہیت ۔ اودے
جوان خوراک سٹھ کر اوتینا سٹتی تے جوان
غور کے بھاز پاٹا ہے۔
وخت اس اونا تیک بھلن مسر اواک پٹا
کنگ آں ککاسر ۔ اسرن اس ای
اودے اوڑے غوث بلد عان ازہیت
”ہرا گٹھے“ کنا ہیبت اتون اوارا اوائی
پے ای ۔ ای چپ کر یٹ اوستا اٹ کرو۔
”خچون کناری آس پارے“ بشام خوار
موٹو نا اراسے بھلو بہن اونا اوائی اسر
چک اس ارے ولے اوائی تے مال ہم
بھارے ۔ داسر آڑ و باسٹی ۔ خلک ائی
ڈری ہم بھارے ۔ نکان بندھ اک پشون
خاچرہ اوتنا اراک بلدے اک خر کسپہ
ای نکان ہومگ کاوہ داڑے کنا
تیک اریڑا داسر بھلن عٹگ چارہ
ای اوڑاں ازفونی کریت ولے او کنے
ہیبت اناٹھگ نا موقع تھو پارے ”ای
چاودہ ای بنت ازفہ او!! بشام ناچک
مرازنسے“

طاقت آن علیک ۔
شیطان انسان نا
فضیلت و بھلی ع غلط
ثابت کنگ کن
اللہ تعالیٰ ع چیلنج
ایک ۔ شیطان
نا شر آن اللہ نا
پنا خواہ گے ۔
قیامت نا
ے اور ب انا بارگاہی عدر پیش کرو ۔
لسان ع شیطان نا فریب و شر آن اللہ نا
خواہ یک امی ع ۔ قیامت نا دے
سکان شیطان آ لعنت آک ع و اللہ نا
مداب نا حقدار ع ۔ اللہ نا رہنمائی ع یلہ
کر سہ شیطان آ تا رہنمائی ع قبول کنگ
گراہی ع ۔

شیطان ناچ واز غیر محدود اف بلکہ اواسہ
اسے آسمانی کنگ جنگ کیک ۔
ہاب ہمو شعلہ (خاخر) ء را پداٹ
تے تنک (خلیج کن تے) اووے
سیب دانی ناچ واز اس دوئی اف
لڑانا اوکوشت الی مریک کر فرشتہ
تیاں اسہ نہ اسہ بیت اس تو جو ۔
شیطان کن کجالی آ ترک آ خاخر ء تیار
لنگانے۔ آسان نا استار آک
شیطان ء دوویشنگ و فرنگ نا ذریعہ
یر۔ شیطان و اونا رندا ء ہوک
ک ہمیشہ دوزخ الی ریگیر۔ شیطان
ک خوش آ سند ء ہیبت کیرہ۔ تینا
لگت آ تیاہنگ و اعراض آتے القاء
کیرہ۔

خائن شیطان ء ووی کنکنا نے
 بالبال امان اوسرمنگ ممکن اف
 شیطان انبیاء کرام نا کاریم تیشی رخنو
 کاٹ شاعنگ کن گشت بھار کیک
 شیطان تے حضرت سلیمان تینا قابوئی
 کریس۔ حضرت آدم ء سجدہ کننگ
 ان انکار کرے شیطان نا بندگی ء
 کننگ ہے شیطان تاپیری کروک
 انسان تے کردار ء قرآن پاک بیان
 کرے حق انانکر تے شیطان مسلط
 کننگ۔ قیامت نا دیتے دوست
 تاد ء کیک۔ گز اودیتا فکرا تون
 اوارنجم ائی مینگ۔ اوانعرات ء جوک
 نا انجام جان مغرو۔ جنت ائی انسان
 تون شیطان نا اولیک جنگ شروع

نہ کن امداد البتہ و لے اوقتیان تن
 اہیت مسن اوقتون اوارمہ کیمرہ فوٹو
 لوک و بندغ نمرہ نئے روڈانا دیراٹ
 زفر دیتا جیلی کا پیرے بال تہر - چکر اس
 ملک پدا نئے آس نئے دیر آن کٹا
 دتہ و فوٹو فلم جوڈ کریر - نہا بندغ
 اک اوقتیان امداد ناسوال کریر و لے
 وقفا تنگ کس کچہ نہ لیلو دے برینہ -
 کاہہ کتے و آرا والا تے ترک اسے نی
 داگ مون ترس نی سفرائی کُتہ کر بگن
 اٹ دُر اک کُٹ کُٹ آتے
 زانوفن اسہ دے آن پدا جاگہ و سر
 سُن - داڑے پین ناشارائی نئے تنگک
 کن سچ اس اف - خاچنگ کن زی آ
 شاخوک و ہیرم اف - دا جاگہ ناخ ہم
 نئے آ زور و خداتینا مخلوق ناست ائی
 زُس شافانے نئے چٹ ارغ و کتغ
 ہیزہ - ہوقتی تینا گزاردہ ع کیئہ -
 داڑے بروک آتیں کتا لمڑہ ایڈ وارا
 یلم کُتہ و لے ای داسہ سلوک اٹ کتا

اللہ تعالیٰ شیطان آن پناہ تے

عبد الحيات منصور

شیطان آؤم ڈو آؤم نا اولاد آؤم نا تمام ائی و تیار یکک۔ و ولد ا

ازل نا دے آن دشمنی جاری ء۔ ائیس خبری ء چند سا ایک

او لیکو دے آن پارسس کرای آؤم و تیتے بری الذمہ قرار

اونا اولاد آؤم تے کسر آن روشاغوث؄ واو

تینیا دا ہیبت ائی بھار بھلو بد اسکان

سروب مہمنے اودیتنا ربلیگ و دھوکہ

پاری اٹ بھلو خلقت اس بدایت نا کسر

آن چشپاغانے؄ ولدنا ہم اللہ تعالیٰ نا

یک مخلص آ بندخ آک ہرافتے اللہ

تعالیٰ توفیق ترس اوادنا جارائی پاسیکنگ

آن بچار۔

قرآن پاک نا مطابق شیطان فرشتہ

غایتن آبا بلکہ جن آ تیان سکھ۔

شیطان و ائیس اسہ شخصیت ء پارہ۔

شیطان انسان نا زلی دشمن ء۔ او انسان

کن نگہ غاکاریم تے زیبا یکک۔ و

انسان ء عشق ءے حیائی نگہنی نا حکم

ایک۔ انسان ء عرفیگ نا عزم و ارادہ

یکک اودے قیمت اسکان مہبت

تینلک ء تینیا دا عزم و ارادہ ء پوروکے۔

انسان آ اودے وڑ وڑا نا اختیار رنگانے

کہ او انسان ء دھوکہ سینے۔ و بندخ ء

بے خرم جوڑ کنگ خاکم۔ شیطان نا

رہمانی و بھلی ء قبول کرسہ بندخ

تینیا فطرت واصل آن نزوک مر یک

شیطان نا کسر ائی بنگ و اونا زلی ٹی

تمنگ بندخ ء ہرا وڑمرے گمراہ یکک۔

استنک کہ او انسان ء گمراہ لنگ کن وڑ وڑ

ا نا جال چلیک۔ شیطان اسہ آ پاسہ وڑ

اسے ٹی انسان ء دنا پستی ٹی اختہ

یکک۔ و بندخ ء بندخ تون اڑی لک

و بندخ نا است ائی لغوری و نامزدی

وددی یکک۔ شیطان کافر آ تا سنگت ء و

اوتے یکا گمراہ کرسہ کاک۔ بدایت

آن مون ء ہڑسوک آتے او تینیا جارائی

باسیک۔ و موات انسان ء کفر آ آمادہ

اللہ تعالیٰ

بیچ اسراف نہ تو گنہگار

شاہدندیر شال ————— ارفیت - کسے ورنندی ٹی پارے ننا آرا

ای اراغان چش مٹاٹ - بازار کن ہانہ
گلی کی پیادہ روان نَسٹ بس اسٹاپ کن
تینا سوچ و فکر اتنی تنوک ای بے خیال
نَسٹ کہ اسٹ اس کننا دودے پد آن
بلک - ای ہم حیران مٹ پدا کچرے
ہڑساٹ اسدے ول و لاچارے مارا س
تنک تے پوشکن مون تے بیگنیگی آن
موتہا پہچ آک تے مٹش نت شپاد کسے
سوال کرے خدا ناپن آکے خیرات
لیت - خیر..... انت اس کہ کنا وائی
کس خدا ناپن آتس تے - اوکان پدا
اودے حال خوال کریٹ - "چہرہ نادا
غربت آئی تب تی ہرا کچا ناسے آس؟" اوکان -

ورندی ٹی کسے پارے ننا آرا سندھ اٹ
نکس - اوکان پدا ای اوڈان اوکا کسے رے

نی ماہنامہ ازمنہ

مُت: ابدال) **ای** بچتھہ کریت پاریٹ ”وخت اس“
ای بے تیاپ آ تو لوک سُٹ ء خدا چائے
نن ناہروخت نسک ء ہیئت ءن ء کُمرہ
”اُترے؟“
دے آن کتے تیتا ناٹک ء نئے جوانی
بھار کچ آدے بے شولہ کارہ؟
”بے شولہ و لے ہمارہ سرہ“
ای ماہو بے خولنگ توتو ء وخت اس ای
چنک سُٹ کتا مل ناہڑا چاک نا اُرنارنا دَر
نسک ء کتے اسہ چنسا تیتا اُرنانا دَر
اوکلک مجاہدے کئون گوازی کریرہ ء جوان
گُڑا نظیرہ ء وخت اس ای تھکن مُٹ ء
اسدے ای داٹک ایبک چہ یکن کیش
تمناٹ ء لالوناٹک کتے ریتے ء دریا نا کُٹ
آدے بے شولنگ کن ء
اوکان اُڑیکان بس اُرنانا ء کنا پڑہ ناک
پان بُرہ ء اُروالو کتے اُٹک مس ء کتے
تیتا اُرنانا مزار ء بُٹ اوجمہ پارسے ء ای
بھلور داس کریت اپڑ دے بے شولان
ای اونی نا کاغذ آدو ء خولنگ داس کریت
تے کر ”مڈ بیگوک آہیت آتیا اونگٹ
جوان اکٹ تیتا بروک آدے تاغ ء گُن“
اوارے داس دیر آن تیلدو اوکیکودے بے
شولہ؟“

